

den under Bordet med det samme. Jeg gider ikke rejse mig op for en Lov, som ikke kommer noget Mejneste til gode. Det er den eneste Bevæggrund, hvorfor jeg stemmer for Loven, og jeg antager, at det er den samme, ud fra hvilken alle Medlemmer ville handle, naar vi skulle stemme om den. Jeg kan ikke nægte, at jeg giver den ærede Ordfører fuld- stændig Ret i hans Betragtning, at det egentlig havde været meget bedre, om det ærede Medlem havde talt godt for Loven og stemt imod den, end at han som nu taler imod den, som han gør, og dog ender med at ville stemme for den. Naurlig vilde det have været meget bedre for det ærede Med- lem selv. Det vilde, synes mig, have kastet et smukkere Skær over hans Person, om han havde handlet saaledes, og endnu smukkere, om han havde kunnet slutte sig til Loven — det kunde man vel ikke forlange efter hele det Standpunkt, han har indtaget i denne Sag. — Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg tvivler heller ikke om, at hvis det lykkes at gennemføre det, hvad jeg ikke ved, men haaber — i den Henseende er jeg ikke saaledes stillet som i sin Tid det ærede Medlem, da han allerede paa et tidligt Tidspunkt kunde vide, om en Lov kunde gennemføres eller ikke — men jeg haaber altsaa, at hvis det skulde lykkes os at faa denne Lov gennemført, vil det blive en Lov, som vil blive til usigelig Vel- signelse for mange fattige Mennesker her i Landet, og som vil blive det første Skridt fremad paa en Vej, som vi endnu kun have talt om, men som det hidtil ikke er lykkedes os at betræde.

J. Sage: Efter det Foredrag, vi hørte af den ærede Ordfører, kunde jeg nu i og for sig have tiet stille; men jeg ønsker dog at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojfen). Jeg har ingenlunde i alle Retninger været blindt begejstret for dette Forslag; men det forekommer mig dog, at det vilde være meget beklageligt, hvis det skulde ende med at det ikke blev til Lov i alt Fald i det væsentlige i den Form, hvori det efter denne Behandling vel vil blive ved- taget. Det er i allerhøjeste Grad pinligt Nar efter Nar at have disse Forslag for; man har tilsidt reduceret dem til det mindst mulige, og det anerkendes nu fra alle Sider, som den sidste ærede Taler sagde, at det er et klart og dygtig gennemarbejdet Forslag, der nu foreligger — jeg regner ikke de en- kelte Smaating, man kan have at udsætte derpaa — og det forekommer mig saa, at det vilde være i høj Grad ydmygende, kunde jeg

næsten sige, for Lovgivningsmagten, om der nu skulde rejses principielle Betænkkeligheder derimod, og det nu skulde kastes til Side. Jeg maa over for det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds sige, at det er ikke rigtigt, naar han bemærkede, at der havde rejst sig principielle Betænkkeligheder, fordi det nu ramte Landbruget, som tidligere ikke rantes derved. Det har i alt Fald ikke været Tilfældet for mit Vedkommende. Jeg udtalte kun, at det forekom mig, at man mere praktisk kunde bringe de Regler i Sy- stem, som den ærede Ordfører havde anbefalet, derigennem, at man vedtog et saadant Ændringsforslag, hvorved man kunde for- hindre, at der ikke bestandig skulde opstaa disse Kollisionsspørgsmaal om, hvorvidt det skulde være Arbejdsgiveren, Entreprenøren eller Landmanden, som skulde assurere. Byrden vil dog til syvende og sidst altid falde over paa Landmanden, hvad enten det er den ene eller den anden, der assurerer. Det var dernæst heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem vilde sætte den lille Industri op imod Storindustrien og sige, at Storindu- strien ikke derved vilde faa nogen ny Byrde, da den allerede havde paataget sig en saadan Byrde. Det vilde dog netop være en Anbe- faling for Storindustrien, at den havde paa- taget sig en saadan Byrde, og man kan dog ikke forlange, at den nu skulde paatage sig en ny Byrde, naar den allerede har paa- taget sig en Byrde af den Art. Men det forholder sig jo ikke rigtigt, at den allerede har paataget sig en saadan Byrde. Den Byrde, der nu hviler paa den, beløber sig gennemgaaende kun til 1,000 à 1,500 Kr. for fuld Invaliditet og Dødsfald; den er ingenlunde saa stor, som den vil blive under det nuværende Forslag, og der er derfor ingen Tvivl om, at ogsaa for Storindustri- ens Arbejders Vedkommende vil dette For- slag medføre en betydelig Fordel. Derimod kan jeg ikke give den ærede sidste Taler Ret i, at Agerbruget er stillet saa ekseptionelt i Forhold til al anden Virksomhed, at det skulde være den eneste Virksomhed, som ikke kunde lade Byrden gaa videre. Der er sand- delig en stor Mængde Industrier, som ogsaa ville faa Byrden at føle, det kan ingen være blind for. Man behøver kun at nævne saa- danne ubeskyttede Industrier som Mølle- industrien, Cement- og Kalkværker, som have Udlandets Konkurrence lige ind paa Livet; disse Industrier ere stillede ganske som Land- bruget. Man skal imidlertid ikke lade sig afholde af alle saadanne Betænkkeligheder. Hvis det virkelig er en god Sag, og man nu har faaet den reduceret til et praktisk Minimum, skal man virkelig se at faa den